

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 30/2017,

Δ' Τμήματος (επταμ.)

1. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας κατεβλήθη το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 1368319, 2432147, 2895247/2014 ειδικά γραμμάτια παραβόλου), εισάγεται λόγω σπουδαιότητας στην επταμελή σύνθεση του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας με την από 21.11.2014 πράξη του Προέδρου του ίδιου Τμήματος.

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως του Υπουργού Υγείας Υ9/οικ. 70522/14.8.2014 «Καθορισμός, διαδικασία και τρόπος απόδοσης του ποσού επιστροφής "rebate" του άρθρου 100 παρ. 5 του ν. 4172/2013» (Β' 2247/18.8.2014).

3. Επειδή, με έννομο συμφέρον παρεμβαίνει στη δίκη υπέρ του Υπουργού Υγείας ο Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.).

4. Επειδή, με τον ν. 3918/2011 «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις» (Α' 31) ιδρύθηκε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (εφεξής Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ή Οργανισμός) ως νέος φορέας κοινωνικής ασφαλίσσεως, στον οποίο μεταφέρονται οι κλάδοι υγείας άλλων φορέων. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. διέπεται από Ενιαίο Κανονισμό Παροχών Υγείας [Κ.Υ.Α. Φ. 90330/25916/2011 (Β' 2456), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις Κ.Υ.Α. Φ. 90380/5383/736/2012 (Β' 1233) και ΕΜΠ 5/2012 (Β' 3054)], στο άρθρο 18 του οποίου ορίζονται τα εξής: «Για την αγορά υπηρεσιών νοσοκομειακής, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης, καθώς και λοιπών ειδών και μέσων περίθαλψης, ο Οργανισμός συνάπτει συμβάσεις με τους παρόχους υγείας, με τις οποίες προσδιορίζονται οι όροι που διέπουν τις συμβατικές υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, μέσα στο πλαίσιο των κειμένων κάθε φορά διατάξεων για τα προβλεπόμενα όρια αμοιβών».

5. Επειδή, με τις διατάξεις των παραγράφων 1-4 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 (Α' 167) ορίσθηκε η ανώτατη μηνιαία δαπάνη του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για διαγνωστικές εξετάσεις, νοσηλεία και φυσικοθεραπείες, οι οποίες παρέχονται από τις συμβεβλημένες με τον Οργανισμό ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας στους ασφαλισμένους του. Συγκεκριμένα, ορίσθηκε ότι η δαπάνη αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει το 1/12 των εγκεκριμένων πιστώσεων του προϋπολογισμού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και θεσπίσθηκε μηχανισμός αυτόματης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού. Περαιτέρω, στις παραγράφους 5 και 7 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 (Α' 167), όπως η παράγραφος 5 τροποποιήθηκε με την υποπαραγράφο Ι. 3 του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85), ορίζονται τα εξής: «5. Καθιερώνεται κλιμακούμενο ποσοστό επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για νοσηλεία, διαγνωστικές εξετάσεις και φυσικοθεραπείες των ασφαλισμένων του προς τους συμβεβλημένους με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ιδιώτες παρόχους των ως άνω υπηρεσιών υγείας, υπέρ του Οργανισμού ως επιστροφή (rebate) για κάθε μήνα. Το ποσό της επιστροφής που οφείλει ο πάροχος υπολογίζεται επί των νομίμων παραστατικών και συμψηφίζεται με το ποσό που οφείλει να καταβάλει ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. στον πάροχο, εντός του ίδιου ή και του προηγούμενου έτους. Οι διατάξεις του παρόντος τυγχάνουν εφαρμογής και επί ισχυουσών συμβάσεων που έχουν συναφθεί μεταξύ του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και των ιδιωτών παροχών υπηρεσιών υγείας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας ορίζονται και μπορούν να αναπροσαρμόζονται και εξειδικεύονται τα ποσοστά της επιστροφής, η προοδευτική διαβάθμιση, κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διατάξεως, καθώς και περαιτέρω αναγκαία μέτρα και μηχανισμοί για την πιστή εκτέλεση και τήρηση του εγκεκριμένου ανά έτος προϋπολογισμού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. 6. ... Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 5 έχουν αναδρομική ισχύ από 1.1.2013 και διάρκεια έως 31.12.2015...». Κατ' επίκληση των διατάξεων των παραγράφων 5 και 7 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Υγείας Υ9/οικ. 70522/14.8.2014 «Καθορισμός, διαδικασία και τρόπος απόδοσης του ποσού επιστροφής ("rebate") του άρθρου 100 παρ. 5 του ν. 4172/2013» με χρόνο ισχύος από 1.1.2014-31.12.2014.

6. Επειδή, η «επιστροφή» ("rebate") κλιμακούμενου ποσοστού επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας θεσπίσθηκε με τις

παραγράφους 5 και 7 του άρθρου 100 του ν. 4172/ 2013 ως μέτρο προσωρινής ισχύος (από 1.1.2013 έως 31.12.2015) που αποβλέπει στη συγκράτηση της δημόσιας δαπάνης για τις διαγνωστικές εξετάσεις, τη νοσηλεία και τις φυσικοθεραπείες των ασφαλισμένων του Οργανισμού. Το μέτρο αυτό έχει χαρακτήρα περιορισμού των χρηματικών απαιτήσεων των εν λόγω επιχειρήσεων κατά του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και όχι φόρου ή κοινωνικής εισφοράς ως πόρου του Οργανισμού. Οι δε κανονιστικές αποφάσεις, οι οποίες εκδίδονται βάσει της εξουσιοδότησης της παραγράφου 5 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 για τον καθορισμό του ύψους, της διαδικασίας προσδιορισμού και του τρόπου απόδοσης της «επιστροφής» (“rebate”), όπως η προσβαλλομένη απόφαση του Υπουργού Υγείας, υπόκεινται στον ακυρωτικό έλεγχο του Δ΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του π.δ. 361/2001 (ΣτΕ 3569/2015 επτ.).

7. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον από το αιτούν σωματείο «Σύνδεσμος Ελληνικών Κλινικών», το οποίο, σύμφωνα με το καταστατικό του, έχει μέλη ιδιωτικές επιχειρήσεις που προσφέρουν υπηρεσίες δευτεροβάθμιας φροντίδας υγείας ως οργανωμένες κλινικές ή κέντρα αποκατάστασης και σκοπό, μεταξύ άλλων, να συμβάλλει στην αντιμετώπιση των γενικών και ειδικών προβλημάτων που απασχολούν τα μέλη του και να συμπαρίσταται με κάθε νόμιμο τρόπο στις δυσχέρειες που αυτά συναντούν (βλ. άρθρα 3, 4 παρ. 4 και 6 του προσκομισθέντος καταστατικού του αιτούντος σωματείου με αύξοντα αριθμό 27120 καταχώρισης στο βιβλίο αναγνωρισμένων σωματείων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών).

8. Επειδή, προς απόδειξη υπάρξεως εννόμου συμφέροντος ιδιωτικής επιχειρήσεως παροχής υπηρεσιών υγείας για την προσβολή, με αίτηση ακυρώσεως, κανονιστικής αποφάσεως εκδοθείσης βάσει της εξουσιοδότησης των παραγράφων 5 και 7 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013, όπως η προσβαλλομένη, απαιτείται η προσκόμιση του κειμένου συμβάσεως συναφθείσης μεταξύ της αιτούσης επιχειρήσεως και του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. κατά τη διάταξη του άρθρου 18 του Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας του Οργανισμού που αναφέρεται στη σκέψη 4. Τούτο, διότι η εξέταση των οικείων συμβατικών όρων είναι αναγκαία για να κρίνει το Δικαστήριο αν με τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής θίγονται συμβατικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα της επιχειρήσεως επί της αμοιβής της (ΣτΕ 3569/2015 επτ.).

9. Επειδή, οι αιτούσες ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας (κλινικές) προβάλλουν ότι με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως του Υπουργού Υγείας εθίγησαν συμβατικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα αμοιβής τους για την παροχή των υπηρεσιών τους στους ασφαλισμένους του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. από 1.1.2014 έως 31.12.2014. Από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν προς απόδειξη του ισχυρισμού αυτού προκύπτουν τα εξής: Ο Πρόεδρος του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και οι εκπρόσωποι των σωματείων «Πανελλήνια Ένωση Ιδιωτικών Κλινικών» και «Σύνδεσμος Ελληνικών Κλινικών» συνυπέγραψαν στις 29.12.2012 κείμενο αποδοχής των όρων σχεδίου «Σύμβασης Παροχής Νοσοκομειακής Περίθαλψης» για τη χρονική περίοδο από 1.1.2012 έως 31.12.2014. Στο κείμενο αυτό αναφέρεται ότι “... γίνονται αμοιβαία αποδεκτοί οι όροι που περιλαμβάνονται στο επισυναπτόμενο σχέδιο Σύμβασης του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. με τις ιδιωτικές κλινικές», σύμφωνα δε με το εν λόγω σχέδιο η σύμβαση παροχής νοσοκομειακής περίθαλψης συνάπτεται από τον Πρόεδρο του Οργανισμού αφ’ ενός και από εκπρόσωπο ενδιαφερομένης κλινικής με συγκεκριμένη επωνυμία και αριθμό φορολογικού μητρώου αφ’ ετέρου. Ουδεμία, όμως, από τις αιτούσες επιχειρήσεις προσκόμισε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ του Προέδρου του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και εκπροσώπου κλινικής της επί τη βάση του ως άνω σχεδίου Σύμβασης ή αποδεικτικά στοιχεία υποβολής στον Οργανισμό δήλωσης αποδοχής του σχεδίου τούτου από εκπρόσωπο κλινικής της. Συνεπώς, οι εν λόγω αιτούσες δεν απέδειξαν από ποίους όρους συνεβλήθησαν με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για το χρονικό διάστημα από 1.1.2012 έως 31.12.2014. Ούτε προκύπτουν οι όροι αυτοί από τις προσκομιζόμενες πράξεις του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οι οποίες εκδόθηκαν βάσει των ως άνω διατάξεων του ν. 4173/2013 και της προσβαλλομένης αποφάσεως για τον προσδιορισμό οφειλόμενων από τις ίδιες αιτούσες ποσών «επιστροφής» (“rebate”) έτους 2014. Συνεπώς, από τα προσκομισθέντα στοιχεία δεν απεδείχθη ότι οι αιτούσες ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας είχαν συμβατικώς κατοχυρωμένα δικαιώματα αμοιβής έναντι του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για τη χρονική περίοδο από 1.1.2014 έως 31.12.2014, τα οποία εθίγησαν με τις διατάξεις της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί, ως απαράδεκτη, καθ’ ο μέρος ασκείται από τις ως άνω αιτούσες, λόγω μη αποδείξεως του εννόμου συμφέροντός τους.

10. Επειδή, προβάλλεται ότι το μέτρο της «επιστροφής» (“rebate”) κλιμακούμενου ποσοστού επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας θεσπίσθηκε με τις παραγράφους 5 και 7 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013 κατά παράβαση του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, το οποίο επιβάλλει την κατανομή του φορολογικού βάρους ανάλογα με τη φοροδοτική ικανότητα εκάστου, καθώς και του άρθρου 78 του Συντάγματος, το οποίο επιβάλλει τον καθορισμό του υποκειμένου, του αντικειμένου και του φορολογικού συντελεστή με διατάξεις τυπικού νόμου. Οι λόγοι όμως αυτοί πρέπει να απορριφθούν ως στηριζόμενοι σε εσφαλμένη νομική εκδοχή, διότι, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 5, το ως άνω μέτρο της «επιστροφής» “rebate” έχει χαρακτήρα περιορισμού χρηματικών απαιτήσεων των εν λόγω επιχειρήσεων κατά του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και όχι φόρου.

11. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη υπουργική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, διότι δεν ευρίσκει έρεισμα στις διατάξεις των παραγράφων 5 και 7 του ν. 4172/2013, οι οποίες αντιβαίνουν στο Σύνταγμα και στο άρθρο 1 του κυρωθέντος με το ν.δ. 53/1974 (Α’ 256) Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου (ΠΠΠ) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ). Συγκεκριμένα, προβάλλεται ότι, αν και είναι συνταγματικώς επιτρεπτό να τίθενται όρια στις αμοιβές των ιδιωτικών επιχειρήσεων για την παροχή υπηρεσιών υγείας στους ασφαλισμένους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, το ύψος των αμοιβών αυτών πρέπει πάντως να επιτρέπει την επίτευξη ευλόγου κέρδους. Παρά ταύτα, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αιτούντος σωματείου, εν προκειμένω θεσπίσθηκε για λόγους ταμειακούς και μη αναγομένους στο δημόσιο συμφέρον, χωρίς μάλιστα να αναζητηθούν ηπιότερες λύσεις, μέτρο με αναδρομική ισχύ, το οποίο απειλεί να καταστήσει ζημιολόγο την επιχειρηματική δράση στον κλάδο της παροχής υπηρεσιών υγείας και συνιστά υπέρμετρη δέσμευση, κατά παράβαση: α) του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει την οικονομική ελευθερία, β) των συνταγματικών αρχών της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς το Κράτος, γ) του συνταγματικού δικαιώματος στην παροχή δικαστικής προστασίας και δ) των άρθρων 17 του Συντάγματος και 1 του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ, με τα οποία κατοχυρώνονται τα περιουσιακά φύσεως δικαιώματα.

12. Επειδή, για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, ιδίως δε για την αντιμετώπιση οξείας δημοσιονομικής κρίσεως, η συγκράτηση της δημόσιας δαπάνης, με λήψη μέτρων περιορισμού των χρηματικών απαιτήσεων ιδιωτών που απορρέουν από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών υγείας σε ασφαλισμένους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, είναι επιτρεπτή κατά το Σύνταγμα, εάν κατά την κρίση του νομοθέτη, η οποία υπόκειται στον οριακό έλεγχο συνταγματικότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας, αποτελεί μέτρο αναγκαίο και πρόσφορο. Η συγκράτηση της δημόσιας δαπάνης για τις ανάγκες των ασφαλισμένων του Ε.Ο.Π.Υ.Υ είχε εξαγγελθεί στο πλαίσιο της εγκρίσεως, με το άρθρο 1 παρ. 2α’ του ν. 4046/2012 (Α’ 28/14.2.2012), σχεδίου «Μνημονίου Συνεννόησης» (“Memorandum of Understanding”) μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος, του οποίου το κείμενο προσαρτήθηκε στον νόμο και συνδημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Συγκεκριμένα, μέρος του «Μνημονίου Συνεννόησης» αποτελεί το «Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής» (σελ. 779 επ. στο ΦΕΚ) όπου αναφέρεται, μεταξύ άλλων ότι: «Η Κυβέρνηση εξακολουθεί να εφαρμόζει τη συνολική μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας, την οποία άρχισε το 2010, με στόχο να διατηρήσει τις δημόσιες δαπάνες για την υγεία στο ή κάτω του 6 τοις εκατό του Α.Ε.Π. ... Από τον Ιανουάριο του 2013 ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. θα αγοράζει νοσοκομειακές υπηρεσίες με βάση προοπτικούς προϋπολογισμούς ...». Λόγω παρατάσεως της οξείας δημοσιονομικής κρίσεως, την οποία κατά τα κοινώς γνωστά αντιμετωπίζει το Ελληνικό Κράτος από το έτος 2010 (βλ ΣτΕ 668/2012 Ολομ.) θεσπίσθηκαν με το άρθρο 100 παρ. 1 έως 5 και 7 του ν. 4172/2013 μέτρα για τη συγκράτηση της δαπάνης για τις διαγνωστικές εξετάσεις τη νοσηλεία και τις φυσικοθεραπείες των ασφαλισμένων του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., που παρέχονται από ιδιωτικές (ατομικές, εταιρικές κ.ά.) επιχειρήσεις, εντός των ορίων των προϋπολογισμών του Οργανισμού των ετών 2013-2015. Με τα μέτρα αυτά, στα οποία περιλαμβάνεται το επίμαχο μέτρο της «επιστροφής» (“rebate”) κλιμακούμενου ποσοστού επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας, ο νομοθέτης, προς αντιμετώπιση της κατά τα ανωτέρω κρίσεως, ήτοι για λόγο δημοσίου και όχι απλώς ταμειακού συμφέροντος, περιόρισε την δικαιοπρακτική ελευθερία των εν λόγω επιχειρήσεων, αλλά δεν επέβαλε την παροχή των υπηρεσιών τους στον

Ε.Ο.Π.Υ.Υ. με όρους αμοιβής που οι ίδιες δεν αποδέχονται, όπως αβασίμως προβάλλεται. Τούτο, διότι οι επιχειρήσεις, οι οποίες δεν ήσαν συμβεβλημένες με τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως του ν. 4172/2013 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (23.7.2013), δύνανται είτε να μη συμβληθούν με τον Οργανισμό μέχρι τη λήξη του χρόνου ισχύος των μέτρων (31.12.2015) είτε να συμβληθούν αναλαμβάνοντας τον επιχειρηματικό κίνδυνο που τα μέτρα αυτά συνεπάγονται. Οι δε επιχειρήσεις, οι οποίες ήσαν συμβεβλημένες με τον Οργανισμό κατά τον ως άνω χρόνο (23.7.2013), εάν δεν αποδέχονται τα μέτρα, δύνανται να επικαλεσθούν την θέσπισή τους για να λύσουν τις συμβάσεις τους με καταγγελία, διότι η δυνατότητα αυτή, η οποία δεν αποκλείσθηκε με ειδική διάταξη του νομοθέτη, ευρίσκει νόμιμο έρεισμα στις γενικές αρχές του δικαίου των συμβάσεων. Στην περίπτωση αυτή θα τεθεί ζήτημα περιορισμού των χρηματικών απαιτήσεων των ως άνω επιχειρήσεων για την παροχή των υπηρεσιών τους από την έναρξη ισχύος των μέτρων μέχρι τη λύση των συμβάσεών τους. Τούτο, όμως, δεν καθιστά τα μέτρα, μεταξύ των οποίων και το επίμαχο, απρόσφορα ή μη αναγκαία και μάλιστα προδήλως, ώστε να κριθεί αντισυνταγματική η θέσπισή τους υπό τις δεδομένες συνθήκες οξείας δημοσιονομικής κρίσεως. Άλλωστε, λόγω της οξύτητας της δημοσιονομικής κρίσεως, ο νομοθέτης δεν περιορίσθηκε στη λήψη μέτρων για τη συγκράτηση των δαπανών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για την παροχή νοσηλείας και λοιπών υπηρεσιών υγείας στους ασφαλισμένους του από ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως αβασίμως προβάλλεται, αλλά έλαβε ανάλογα, συνταγματικώς επιτρεπτά, μέτρα και για τη συγκράτηση της αντίστοιχης φαρμακευτικής δαπάνης (βλ. ΣτΕ 2439, 3449/2015). Τέλος, ο λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 1 του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ δεν δύναται να εξετασθεί στο πλαίσιο της παρούσης διαφοράς, δηλαδή αφηρημένως επ' ευκαιρία του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης υπουργικής αποφάσεως και πριν από την έκδοση των ατομικών πράξεων εφαρμογής των διατάξεων του ν. 4172/2013 και της εν λόγω αποφάσεως. Μόνο μετά την έκδοση των ως άνω ατομικών πράξεων θα κριθεί, σε κάθε υπόθεση, αν υπήρξε περιορισμός χρηματικών απαιτήσεων χωρίς τήρηση της αρχής της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ του γενικού συμφέροντος που αφορά το κοινωνικό σύνολο και των αξιώσεων για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου (βλ. ΣτΕ 3564/2015 επτ.). Υπό τα δεδομένα αυτά, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη.

13. Επειδή, τα δημόσια νοσοκομεία και τα άλλα δημόσια κέντρα παροχής υπηρεσιών υγείας δεν λειτουργούν, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, υπό τις αυτές συνθήκες με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών υγείας και υπό καθεστώς ανταγωνισμού προς αυτές. Συνεπώς, αβασίμως προβάλλεται ότι κατά παράβαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και των διατάξεων περί ανταγωνισμού η «επιστροφή» ("rebate") κλιμακούμενου ποσοστού επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δεν κατέλαβε και τα δημόσια νοσοκομεία, καθώς και τα άλλα δημόσια κέντρα παροχής υπηρεσιών υγείας.

14. Επειδή, προβάλλεται ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013, η «επιστροφή» ("rebate") κλιμακούμενου ποσοστού επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. επιβάλλεται «αυθαίρετα» επί του συνόλου των υποβαλλομένων στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς πληρωμή παραστατικών των συμβεβλημένων με τον Οργανισμό ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών υγείας, χωρίς δηλαδή προηγούμενη αφαίρεση των ποσών που περιλαμβάνονται στα παραστατικά αλλά τελικώς δεν γίνονται αποδεκτά ως νόμιμες δαπάνες του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται οι επιχειρήσεις με «επιστροφή» ποσών που δεν αντιστοιχούν σε απαιτήσεις τους. Ο λόγος όμως αυτός πρέπει να απορριφθεί ως στηριζόμενος σε εσφαλμένη νομική εκδοχή, διότι ο νομοθέτης σαφώς ορίζει ότι η «επιστροφή» ("rebate") συνιστά ποσοστό επί των οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και, συνεπώς το μέτρο δεν εκτείνεται επί ποσών που δεν συνιστούν νόμιμες δαπάνες του Οργανισμού.

15. Επειδή, προβάλλεται ότι, κατά παράβαση της εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 5 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013, η προσβαλλομένη απόφαση, αν και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 18.8.2014, όρισε ότι οι διατάξεις της ισχύουν από 1.1.2014 έως 31.12.2014, ώστε να καταλάβει και γεγεννημένες απαιτήσεις. Ο λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι η ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη δεν θέτει στον Υπουργό Υγείας προθεσμία για την έκδοση της υπουργικής αποφάσεως περί καθορισμού των ποσοστών και της προοδευτικής διαβάθμισης του επιβαλλόμενου μέτρου «επιστροφής» ("rebate"), το οποίο (μέτρο) άλλωστε πρέπει, κατά τη βούληση του νομοθέτη, να καλύπτει τον ετήσιο προϋπολογισμό του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. στο σύνολό του.

16. Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι, κατά παράβαση της εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 5 του άρθρου 100 του ν. 4172/2013, και χωρίς νόμιμη αιτιολογία η προσβαλλομένη απόφαση όρισε τα ποσοστά και την προοδευτική διαβάθμιση του επιβαλλόμενου μέτρου «επιστροφής» ("rebate") χωριστά ανά κατηγορία «παρόχων» υπηρεσιών υγείας (κέντρων αποκατάστασης, ιδιωτικών κλινικών κ.ο.κ.), με αποτέλεσμα να προκύψει ρύθμιση εις βάρος των κλινικών. Περαιτέρω, προβάλλεται ότι κατά παράβαση της αρχής της ισότητας επιβαρύνονται με τις ρυθμίσεις της προσβαλλομένης αποφάσεως οι κλινικές που παρέχουν περισσότερες υπηρεσίες στους ασφαλισμένους του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και ελαφρύνονται εκείνες που παρέχουν λιγότερες υπηρεσίες. Οι λόγοι, όμως, αυτοί πρέπει να απορριφθούν, ως προβαλλόμενοι άνευ εννόμου συμφέροντος από το αιτούν σωματείο, διότι η τυχόν αποδοχή τους είναι δυνατόν να βλάψει ορισμένα εκ των μελών του (ΣτΕ 3449/2015).

17. Επειδή, μη προβαλλομένου άλλου λόγου, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.